

Mis on vee karedus?

Vee karedust põhjustavad vees lahustunud kaltsiumi ja magneesiumi soolad. Eestis on põhjavesi enamasti optimaalse üldkaredusega (joogivees peetakse optimaalseks vee üldkaredust 4,0 – 8,0 mg-ekv/l). Kaltsium ja magneesium on inimese organismile vajalikud elemendid. Siiski, vee karedusega seotud probleemid on tuttavad kõigile – katlakivi teke veekannudes, boilerites, pesumasinate, triikraudades jne, samuti pesupulbri ja seebi toime vähenemine pesemisel.

Eristatakse kahte liiki karedust – jääv ning mööduv. Mööduvat karedust saab kõrvaldada vett keetes (mis põhjustabki katlakivi teket), jäävat karedust saab kõrvaldada vaid keemiliselt, näiteksioonvahetite abil. Inimese tervisele on aga pehmendatud või deioniseeritud vesi mittesoovitav, sest see võib põhjustada tõsisemaid terviserikkeid. Sellepärast ei soovitatagi joogiveeks vett, mille üldkareduseks on alla 3,0 mg-ekv/l.

Kaltsium ja magneesium on inimese organismile vajalikud elemendid, ilma milleta osutuksid võimatuks paljud elutähtsad funktsioonid, näiteks närviimpulsside ülekande, lihaste kokkutõmbed, immuunsus, aga ka vere hüübimine. Kaltsium on põhikomponent luudes, tänu millele nad on vastupidavad, elastsed ja tugevad. Kaltsium ja magneesium on inimese organismile vajalikud, mistõttu puudub kareduse jaoks Eestis joogivees ka piirnorm.

Vee karedust mõõdetakse milligramm-ekvivalentides 1 liitri vee kohta. 1 mg-ekv vastab 20,04 mg Ca või 12,16 mg Mg sisaldusele 1 liitris vees.

Vesi üldkaredusega kuni 3,5 mg-ekv/l on pehme vesi.

Vesi üldkaredusega 3,5-7 mg-ekv/l on keskmise karedusega.

Vesi üldkaredusega 7-10 mg-ekv/l on kare vesi.

Vesi üldkaredusega üle 10 mg-ekv/l on ebameeldiva maitsega.

Sobivaim üldkaredus joogiveele on 5-7 mg-ekv/l.

Joogiveeks ei sobi vesi üldkaredusega alla 3 mg-ekv/l.